2,12. fg. Kith. 8,9. भिन्नी रागः किसलय रूचामाउपधूमोद्रमेन ad Çik. 14. Varih. Brh. S. 12,4. Spr. 2522 (zugleich Gefallen). कृतरूचश जाम्बूतरैः schön gemacht Çiç. 4,66. — 3) Farbe: भुङ्गरूचस्तवालकान् Ragh. 8,52. तामरूचा करणा Kumiras. 3,65. Milav. 47. Kir. 5,45. Varih. Brh. S. 24, 18. शक्रकार्मुक 44,25. स्मितपारलाधर Spr. 346. नीलात्पलदल Prab. 112,10. Bris. P. 4,7,33. धन 5,3. — 4) Aussehen; am Ende eines adj. comp.: सर्वे जनाः सुरूचः Bris. P. 10,75,24. Kivird. 2,71. — 5) Gefallen an, Gutfinden, Verlangen nach H. an. Mbd. श्रामिन्छ रूचा लम् VS. 11,19. नानाबुद्धिरूचो लोके मनुष्यान् Mbd. 13,5907. Spr. 2522 (zugleich Pracht). — Vgl. श्र०, श्रक्त , श्रेषीत तू , तिगम , दिवो , निमेष , नी , पुरू , पुरू , पुरा , यथारूचम्, सुरूच.

हिंचे (von 1. हिच्) adj. ticht VS. 31,20. fg.

क्रेचन (wie eben) Uccval. zu Unadis. 2, 37. 1) n. eine der fünf Arten von Knochen des menschlichen Leibes: die Zähne Sugn. 1, 302, 4, 339, 14. 16. H. an. 3,89. m. Med. k. 146. ऋधी। ए॰ und म्राप्ट॰ dass.: रष्टा-धेराष्ठरूचक adj. R. 4,33,40. उपाकर्ने। छरूचक adj. von Vishņu in der Gestalt eines Ebers Haniv. 2233. 12366. Nilak, erklärt श्रीष्ठ रूपक durch ब्रोष्ठस्य भूषणम्. — 2) n. ein best. Goldschmuck, = निष्क H. an. Med. ÇAMK. ZU BRH. AR. Up. S. 29. SARVADARÇANAS. 151, 12. Halsschmuck (nach dem Comm.) Daçak. 91,1 (द्वरांक gedr.). Ring (nach dem Comm.) in der Stelle मुचुरी मूले रूचकभूषणा Vagen. 25, 4. Pferdeschmuck, n. H. an. masc. Med. — 3) ein best. Glück bringender Stoff, n. = দত্রনারত্য H. a n.,'m. = माङ्गल्यहट्य Med. रूचकम् Suça. 2, 388, 17. रूचका राचना-स्तथा (त्रचकं राचनास्तथा ed. Bomb.; Citrone nach Nilak.) MBH. 7,2931. रे।चना हचऋष्येव Hariv. 9584. हचका रे।चनाष्ट्रीव R. Gorr. 2,12,8. ह-चकेन च भूषितम् Bulg. P. 3,23,32. — 4) m. Bez. einer viereckigen Säule: समचत्रमा (sc. स्तम्भ:) त्रचना: VABAH. BRH. S. 53, 28. — 5) m. Bez. eines der fünf Wundermenschen, welche unter-best. Constellationen geboren werden, VARAH. BRH. S. 69, 2. 7. 28. 30. 37. - 6) n. Bez. eines Gebäudes, das von drei Seiten Terrassen hat und nur von der Nordseite geschlossen ist, VARAH. BRH. S. 53, 35. - 7) N. pr. a) eines Berges VP. 169. BHÂG. P. 5,16,27. ÇATR. 1,343. — b) eines Sohnes des Uçanas BHÂG. P. 9,23,33. — Die Lexicographen geben noch folgende Bedd.: Citrone, m. AK. 2,4,2,59. Med. Ricinus communis, m. AK. 2,4,2,31. n. H. an.; m. Taube Men.; n. Kranz H. an. Men.; = मावर्चल Sochalsalz und Nitron, Alkali AK. 2,9,48. 110. H. 943. H. an. Mev. (= सावर्चल und सर्जि-कातार). His. 155. 75 (= लवण). Haris. 2, 462; = राचना und विडङ्ग H. an.; = प्रात्कर H. an.; = उत्कर Med.; = स्वाधास (?) ÇABDAR. im ÇKDR.; a sort of temple (s. u. 6.) WILSON nach ders. Aut.; vgl. COLEBR. und Lois. 2u AK. 2,2,10. Nach Wilson ohne Angabe einer Aut. noch adj. agreeable, pleasing; sharp, acrid; tonic, stomachic (n. a stomachic).

रुचा (wie eben) f. Gefallen, Gutfinden: तद्दे तस्मै न रुचामभ्युपैति das gefällt thm nicht MBH. 3, 252. = दीप्ति, शोभा, इच्का, शारिकाष्र्भवाच् ÇABDAR. im ÇKDR.

कृचि (wie eben) Uśśval. zu Uṇâdis. 4,119. 1) f. Siddh. K. 247, b, 1 v. u. a) Licht, Glanz AK. 1, 1. 2, 35. 3, 4, 5, 30. H. 99. an. 2, 59. Med. k. 8. Halâj. 1,38. Vaié. beim Schol. zu Kir. 10,62 (lies कात्तिक्योभीस). Av. 13, 2, 30. 17, 1, 21. कियुटी पद्या Hariv. 7088. ग्रीपी: Ráśa-Tar. 1, 29.

Pras. 15,7. (राज्ञ: प्त्रा:) हत्या प्राष्ट्रपदापमा: R. 1, 19, 9. — b) Pracht, Farbe: अमर्पत्राची मुदीर्घ केशे Makkin. 149, 15. Magn. 15. म्रसितीत्प-लम्प Spr. 3825. 3937. Varin. Lagnug. 1,6 in Ind. St. 2,278. Çiç. 9,19. Gir. 7, 24. Buiship. 1. — d) Gefallen —, Geschmack an, Lust; Appetit AK. 3, 4, 5, 30. H. 393. H. c. 103. H. an. Med. Halaj. 4, 25. Vaig. तिस्मिन्म इन्द्रे। रुचिमा देधातु AV. 3, 15, 16. स्त्रीषु पुंसु भुगे। रुचि: 12,1,25. मुहा च क्राचिश 13,4,23. P. 1,4,33. Vor. 5,15. यखत्र न क्रचि: काचित् MBu. 5,3601. न ट्यञ्जने र्राचर्यस्य Spr. 3363. Râga-Tar. 5,1. Виас. Р. 1,5,25. 12,3,27. Mark. P. 1,33. Pankar. 1,8,27. 30. Sarvadarganas. 31, 19. तिस्मॅलव्यक्तिचः adj. Bulg. P. 1,5,27. ग्राह्वं प्रति Jién. 1,218. प्र-वास॰ Lust, Gefallen an Spr. 2956. वसुदेवऋषा॰ Bake. P. 1, 2, 16. 4, 22, 23. स्वस्वभाड्य े 10,13,10. SARVADARÇANAS. 118,12. भतातिच Widerwille gegen Speisen Suçu. 1,62,3. mit infin. Ragn. 6,35. तान्यव्याङ्गस्य मकारमानि भूशं मुद्रपाणि फ्रचिं दड्डिक् so v.a. gefielen ihm MBu.3,10041. तस्याः — न स तितोशो। कृचये वभूव so v. a. gefiel ihr nicht Ragn. 6,44. फ्रीचमावरुते सतां क्रियांये macht Lust zu VIER. 48. फ्रच्या nach Gefallen, nach Belieben, nach Wunsch Jagn. 2,96. Verz. d. Oxf. H. 200,a,6 v. u. यः किश्चर्यो निष्ठातः स्वरुच्या तु परस्परम् JAGN. 2,84. KULL. zu M. 3, 222. Häusig am Ende eines adj. comp.: सत्यधर्म o Gefallen findend an R. 3,46,4. ऋधर्म े MBH. 1,4341. 3,487. 8489. Buâg. P. 11,7,5. द्राउ MBн. 3,13043. Рамкат. 91,18. प्रतिग्रह М. 4,190. Jágn. 1,112. МВн. 14, 2781. 15, 198. HARIV. 3108. 4848. 12355. R. 2, 1, 13. 5, 3, 72. 30, 3. Spr. 772. 954. 1069. 1553. 3159. Malatim. 84, 14. Varah. Brh. S. 2, 9. 12,11. 17,3. 19,5. मांस begierig nach Hir. 19,19. भिन्नकृचि र्ह लोक: so v. a. Jeder hat seinen eigenen Geschmack Ragh. 6,30. Malav. 4. 됫구-न्य॰ für nichts Anderes Sinn habend 54. निषिद्वैक्राचि H 859. स्व॰ adj. seiner Lust fröhnend Mark. P. 65, 5. - e) Bez. einer Art von Umarmung: तद्धाताणं यद्या । नायिकाया नायकस्य संमुखे जान्वोक्त्यर्युपविश्य वर्तास वतो दह्या पर्वस्थानम् । इति कामशास्त्रम् । ÇKDR. — f) eine Art gelbes Pigment, = गोरियना Riéan. im ÇKDa. — g) N, pr. α) einer Apsaras MBs. 13, 1424. — β) der Gattin Devaçarman's MBs. 13, 2263. fgg. - 2) m. N. pr. a) eines Pragapati, Gatten der Akûti und Vaters Jagna's oder Sujagna's (einer Manifestation Vishņu's) und des Manu Raukja VP. 49, N. 2. 54. Вылс. Р. 1,3,12. 2,7,2. 3,12,55. 21, 5. 4, 1. 2. fgg. Verz. d. Oxf. H. 48, a, 16. Mark. P. 50, 16. 95, 1. fgg. — b) eines Sohnes des Viçvâmitra MBs. 13, 251 (ऋषित्रंज: st. रूचि-র্মন: ed. Bomb.). — c) eines Fürsten VP. 462, N. 11. — 3) adj. — চু বিষ্ gefällig, reizend : देश R. 3,21,7. — Vgl. मृ , उन्न , दठ , धर्म , निर्वाण , पीयूष॰, प्रदान॰, भक्त॰, भद्र॰, भा॰, यज्ञ॰, यथा॰ (auch Jāéṅ. 2,55. Kull. zu M. 3,222), वर्, वस्, विश्वः, स्.

্ৰিনে 1) adj. Lust machend, das Verlangen erregend Kin. 10,62. Appetit erregend Sugn. 1,185,13. 209,10. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 212,b, No. 502. Hall 206.

हचित 1) partic. adj. s. u. 1. हच्. — 2) f. म्रा ein best. Metrum Wilson; sehlerhast sur हचिता.

र्हिचतवस् adj. den Begriff des रूचित (die Wurzel रूच्) enthaltend Air. Ba. 1,21.